

fremtidig at spærre helt over. Det var nemlig Reglen, at naar man havde Land paa begge Sider, kunde man spærre over Vandet, og hvis to Ejere lige over for hinanden vare enige om at bygge til midtstrøms, saa kunde de ogsaa spærre. Vi have derfor foreslaaet, at det skulde gøres til Regel, at hvor nogen i Henhold til den ældre Lovgivning driver Fiskeri i et af disse Vande med en fast Fiskeindretning, der skal han holde sine Fiskeredskaber aabne om Dagen, men naar nogen har spærret med løst Redskab, skal han ikke herefter have Lov til at spærre videre, end at der lades den i første Stykke ommeldte Aabning til Passage for Fiskene aaben. Der kan være Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde tillægge det, at nogen har indrettet faste Fiskeindretninger, saa megen Vigtighed, at han kan slippe med Forpligtelse til at lukke op om Dagen, men det synes dog, naar Indretningen har været der i lang Tid, noget haardt at berøve den vedkommende Retten til at beholde den. Vi have derfor stillet Forslag derom. Noget anderledes stiller det sig, naar det ikke er i Henhold til den ældre Lovgivning, at vedkommende har anbragt sine Fiskeredskaber. Han maa altsaa have særlig Hjemmel, kongelig Bevilling eller sligt, til at spærre. I saa Fald synes det nemlig, at man maa give ham Lov til at holde Vandet spærret i større Udstrækning, end her foreslaas, og at han altsaa kun skal være forpligtet til at holde sine faste Indretninger oplukkede og sine løse Redskaber optagne fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen i Tiden fra 1ste Oktober til 1ste Juli. Det er i det hele taget i Princippet i Overensstemmelse med, hvad der allerede er foreslaaet i Regeringsforslaget. Dette med Hensyn til Fiskeindretningerne. — Dernæst gives der Bestemmelser om, hvorledes det skal muliggøres, at Fiskene kunne passere Møller, Engvandingsanlæg og deslige, og her har Flertallet været enigt om, at der ikke kan være Tale om at paalægge de paagældende at lukke op og lade Vandet flyde bort, men at der maa skaffes Passage paa anden Maade, nemlig ved Anbringelsen af Laksetrætter eller Aalepas. Vi have dernæst givet nærmere Bestemmelse om, hvem der skal bekoste Anbringelsen af disse Indretninger, og her har man holdt for, at i det Tilfælde, hvor der er Tale om ny Anlæg, skal den, der besørger Anlægget, tillige besørge Anbringelsen af Fisketrætter og Aalepas. Der er ingen Grund til, at han skal have Lov til ved nyt Anlæg at spærre

Vandet uden at skaffe Passage for Fiskene. Er det ældre Værker, der er Tale om, har man ment, det maatte være Rekvirenten, der bekoster Anlægget af Laksetrætter, dog saaledes, at hvis den paagældende har Interesse i Anlægget af disse Laksetrætter, kan det ogsaa paalægges ham at bære en passende Del af Omkostningerne, dog ikke over Halvdelen. — Der er endnu en Bestemmelse, som jeg maa fremhæve, nemlig, at Flertallet er gaaet ind paa Forslagets Tanke om, at i visse Tilfælde skal Statskassen kunne tilskyde en Del af Omkostningerne ved Anbringelsen af Laksetrætter, men vi have føjet til, at det dog kun skal være i saadanne Tilfælde, hvor de paagældende have vist deres Interesse i Fiskeriet i det paagældende Vand ved at ordne en større Strækning af det ved Regulativ, og vi foreslaa da, at Regulativet — det er Forslag Nr. 17 — i saa Fald ikke skal kunne ophæves, før der er gaaet 3 Aar. Det synes rimeligt, at, naar en saadan Bekostning er anvendt fra Statens Side, maa der have Krav paa, at Foranstaltningen i det mindste maa have Lov til at virke i nogen Tid. — Forslagene Nr. 8 og 9 høre sammen. De ere i Virkeligheden Redaktionsændringer. Ny er Tilføjelsen om, at der skal kunne gives Oprensningsbevilling inden 3 Maaneder, efter at Landvæsenskommissionens Kendelse i en saadan Sag er afsagt, og den skal gives uden Betaling. — Forslaget Nr. 10 er kun en Bestemmelse om at ændre Lovens Forskrift om, at Omkostningerne ved Forretningen afholdes af Rekvirenten, derhen, at der skal gælde det samme for disse Landvæsenskommissioner som i andre Tilfælde. — Af Forslagene til § 8 ere Nr. 11, 12, 13 og 15 kun af rent formel Natur og stillede af hele Udvalget. Derimod er Forslaget under Nr. 14, der er stillet af Flertallet, af reel Betydning. Det gaar nemlig ud paa at forbyde Fiskeri med Knipper af Lyng, Ris og andet lignende. Grunden dertil er, at denne Fiskemaade anses for særlig skadelig, idet der i disse Risknipper samler sig en Mængde Smaafisk, som egentlig ingen Ting er til, og som bliver ødelagt paa den Maade. — Jeg har endnu kun at nævne, at ved Ændringsforslag Nr. 18 foreslaar Udvalget at forkorte Tidsfristen, inden hvilken Loven skal træde i Kraft, fra 6 til 3 Maaneder, hvilket anses for at være tilstrækkeligt.

Inden jeg slutter, skal jeg endnu gøre et Par Bemærkninger om Forhold, der have været drøftede i Udvalget uden dog at føre til noget Ændringsforslag. Jeg